



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **České elektrokomunikace, s. r. o.**, IČO: 275 85 620
sídlem Kovanecká 2108/10, 190 00 Praha 9
zastoupena advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Český úřad zeměměřičský a katastrální**
sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 00 Praha 8

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, jež žalobkyně spatřuje v tom, že žalovaný jí odmítá poskytovat údaje katastru nemovitostí za úplatu dálkovým přístupem i poté, co zaplatila 22. 4. 2022 dlužnou úhradu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení.

1. Žalobkyně se žalobou podanou 9. 6. 2022 domáhala ochrany před shora popsáním nezákonným zásahem žalovaného. Uvedla, že má u žalovaného založen zákaznický účet č. 25426 pro dálkový přístup k údajům katastru nemovitostí (dále jen „**katastr**“) poskytovaným za úplatu dle § 55 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (**katastrální zákon**). Uvědomuje si, že nezaplatila včas úhradu za 4. čtvrtletí 2021, v důsledku čehož jí žalovaný zablokoval přístup dle § 12 odst. 1 vyhlášky č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, (dále jen „**katastrální vyhláška**“). Žalovaný však v rozporu se zákonem její přístup neobnovil ani poté, co zaplatila dlužnou úplatu 2 760 Kč (22. 4. 2022) i zákonný úrok z prodlení 11,75 % ve výši 75 Kč (3. 5. 2022). Žalobkyně proto navrhl, aby soud určil, že zásah žalovaného byl nezákonný, a přikázal mu poskytovat žalobkyni vyžádané údaje katastru za úplatu dálkovým přístupem.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že závazkový vztah mezi ním a žalobkyní, který vznikl přijetím žalobkyniny žádosti o založení zákaznického účtu, má soukromoprávní povahu a řídí se obchodním zákoníkem, což je uvedeno také v samotné žádosti. V ní je upravena rovněž výše úroků z prodlení 0,1 % denně z dlužné částky. Žalobkyně tak za období do 22. 4. 2022, kdy uhradila jistinu, nedlužila na úrocích z prodlení 76 Kč, jak se domnívá, nýbrž 234 Kč. Žalovaný proto u žalobkyně nadále eviduje nedoplatek. Závěrem žalovaný podotkl, že dluhy z obdobných smluv včetně úroků z prodlení běžně vymáhá u civilních soudů a ty mu dávají za pravdu.
3. Městský soud usnesením č. j. **10 A 53/2022-26** z 6. 9. 2022 žalobu odmítl a poučil žalobkyni o možnosti podat žalobu k příslušnému civilnímu soudu. Uvedl, že dálkový přístup do katastru podle § 55 odst. 3 katastrálního zákona, jakožto jednu z forem poskytování údajů katastru nemovitostí, je třeba odlišovat od vyhotovování výpisů, opisů nebo kopií z katastru ve smyslu § 55 odst. 2 téhož zákona. Zatímco ve druhém případě žalovaný jakožto správní orgán vyhotovuje veřejné listiny za správní poplatek, v případě prvého jde o komerční službu za úplatu, při jejímž poskytování žalovaný nedisponuje žádným vrchnostenským oprávněním. Vztah mezi žalobkyní a žalovaným má soukromoprávní povahu, čemuž odpovídá též rozhodovací praxe civilních soudů, které pravidelně projednávají a rozhodují spory o úplatu za dálkový přístup do katastru a již v minulosti dovodily, že tato úplata nemá povahu správního poplatku. Zabránění v dálkovém přístupu je proto ve své podstatě přerušení poskytování sjednaných služeb a předmětem sporu mezi stranami je tak plnění závazků sjednaných v soukromoprávní smlouvě.
4. NSS k žalobkynině kasační stížnosti rozsudkem č. j. **1 As 221/2022-36** z 31. 8. 2023 usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Předeslal, že poskytování údajů katastru nemovitostí představuje formu poskytování informací veřejnosti, již je realizováno veřejné subjektivní právo na informace garantované čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Dálkový přístup je pouze jednou z forem, kterou osoby toto své právo realizují, nikoli službou provozovanou na komerční bázi. Skutečnost, že dálkovým přístupem se údaje poskytují prostřednictvím sítě internet a za úplatu, tuto formu poskytování údajů nečiní co do její veřejno(s)právní povahy odlišnou od forem ostatních. Odepření přístupu k údajům katastru tedy jednak pojmově může zasahovat do subjektivního práva na informace, jednak je způsobem výkonu státní správy. NSS připustil, že určité aspekty poskytování zákaznického účtu pro dálkový přístup lze považovat za komerční službu, a tudíž je podřadit pod právní režim obchodního závazkového vztahu, avšak samotné poskytování dálkového přístupu k údajům do katastru nemovitostí je formou poskytování informací z katastru. NSS shrnul, že případné peněžité pohledávky z titulu poskytování dálkového přístupu mají být

soudně uplatňovány v rámci občanského soudního řízení. Samotné poskytování údajů z katastru formou zajištění dálkového přístupu, a to například včetně otázky přiměřenosti úplného odepření dálkového přístupu (včetně možnosti jednorázového poskytnutí údajů za přímou online platbu), však spadá do přezkumné pravomoci správních soudů.

II. Stanoviska účastníků řízení.

5. Městský soud po vrácení věci z NSS vyzval oba účastníky přípisem z 26. 9. 2023, aby mu zaslali své aktuální stanovisko k věci ve lhůtě dvou týdnů. Žalobkyně této možnosti nevyužila.
6. Žalovaný ve vyjádření z 13. 10. 2023 uvedl, že dálkový přístup představuje pouze jednu z forem poskytování údajů katastru, a žalobkyně tak mohla po zablokování svého účtu nadále využívat ostatní formy upravené vyhláškou o poskytování údajů z katastru, včetně elektronické bez nutnosti návštěvy katastrálního úřadu. Její subjektivní právo na informace podle čl. 17 Listiny tak nebylo porušeno. Žalovaný zdůraznil, že jde o jediný případ, kdy mu právní předpis umožňuje v případě dluhu zabránit uživateli v dalším čerpání údajů, protože ve všech ostatních případech (s výjimkou bezplatně poskytovaných údajů) platba poskytnutí údajů předchází. Pokud by žalovaný tuto možnost neměl, reálně by hrozilo, že uživatel bude dál údaje čerpat, a to bez ohledu na jeho rostoucí dluh vůči státu. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci soudem.

7. Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), v § 82 stanoví, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
8. Podmínky řízení jsou v nynější věci splněny, jak vyplývá již z rozsudku NSS.
9. Soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků nevyjádřil s tímto postupem po poučení soudem v přípisu z 26. 9. 2023 nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny nezbytné pro rozhodnutí, včetně potvrzení o úhradě úplaty 2 760 Kč i zákonného úroku z prodlení ve výši 75 Kč žalobkyní, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
10. Ze setrvalé judikatury správních soudů vyplývá, že předpokladem pro poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu je kumulativní naplnění pěti podmínek: žalobkyně musí být přímo (1. **podmínka**) zkrácena na svých právech (2. **podmínka**) nezákonným (3. **podmínka**) zásahem, který není rozhodnutím (4. **podmínka**) a byl zaměřen přímo proti ní nebo v jeho důsledku bylo proti ní přímo zasaženo (5. **podmínka**) [např. rozsudek NSS č. j. 1 Aps 5/2012-38 z 11. 7. 2012]. Není-li tedy byt' jen jediná z těchto podmínek splněna, soud žalobu zamítne (např. rozsudky NSS č. j. 2 Aps 1/2005-65 z 17. 3. 2005 nebo č. j. 1 Aps 10/2012-20 z 17. 3. 2005).
11. Rozsudkem NSS bylo postaveno najisto, že zablokováním svého zákaznického účtu pro získávání údajů katastru za úplatu dálkovým přístupem byla žalobkyně přímo zkrácena na svém veřejném subjektivním právu zásahem, jenž není rozhodnutím a jenž byl zaměřen

přímo proti ní. Soudu tak v tuto chvíli zbývá posoudit jen to, jestli byl tento zásah zákonný (3. podmínka).

12. Katastr je podle § 1 odst. 1 katastrálního zákona veřejný seznam, který obsahuje soubor údajů o nemovitých věcech vymezených tímto zákonem zahrnující jejich soupis, popis, geometrické a polohové určení a zápis práv k těmto nemovitostem. Žalovaný podle § 3 odst. 1 písm. e) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, vykonává správu centrální databáze katastru, která je vedena v celostátním rozsahu počítačovými prostředky, obsahuje data o nemovitostech a poskytuje údaje katastru formou dálkového přístupu. Právní rámec tohoto poskytování je upraven v § 55 katastrálního zákona a podrobněji v katastrální vyhlášce. Údaje z katastru jsou poskytovány v mnoha různých formách. Jednou z nich je vyhotovování výpisů, opisů nebo kopií z katastrálního operátu, jakož i identifikace parcel, ve formě veřejné listiny (§ 55 odst. 2). Za vyhotovování těchto veřejných listin se vybírají správní poplatky podle položky 119 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Dalším způsobem poskytování údajů je dálkový přístup pomocí počítačové sítě za úplatu, který může za podmínek stanovených vyhláškou získat každý, kdo o něj požádá (§ 55 odst. 3). Právě o tento dálkový přístup v posuzované věci jde.
13. Katastrální vyhláška v § 11 stanoví, že dálkový přístup k údajům katastru poskytuje žalovaný na základě písemné žádosti, která se podává na formuláři, jehož vzor je zveřejněn na internetových stránkách žalovaného (odst. 2 věta první a druhá). Úřad žadateli po založení zákaznického účtu sdělí údaje potřebné pro umožnění dálkového přístupu k údajům katastru (odst. 4 věta první). Žalovaný provádí pravidelné měsíční nebo čtvrtletní vyúčtování za poskytnuté údaje z katastru; výše úplaty za poskytnutí údajů z katastru dálkovým přístupem je stanovena v přílohách č. 4 a 5 k vyhlášce (odst. 7). Podle § 12 odst. 1 vyhlášky platí, že *„[p]okud uživatel dálkového přístupu přetěžuje technologickou infrastrukturu Úřadu, dálkový přístup neodborně využívá nebo zneužívá k neoprávněnému vytěžování údajů z katastru anebo neplní-li své povinnosti v oblasti úhrad za poskytované údaje z katastru dálkovým přístupem, je Úřad oprávněn mu zabránit v dálkovém přístupu k údajům katastru technickými prostředky.“*
14. Nejprve se soud musí logicky zabývat tím, jestli byla vůbec naplněna podmínka pro aplikaci vrchnostenského oprávnění dle § 12 odst. 1 katastrální vyhlášky, tedy jestli žalobkyně vůbec porušila, a nadále porušuje, své povinnosti v oblasti úhrad za poskytované údaje. O této otázce dosud nebylo vydáno žádné rozhodnutí orgánu veřejné moci, jelikož žalovaný v podání z 21. 8. 2023 sdělil NSS, že dlužnou částku s ohledem na její výši soudně nevymáhá. Soud si tak o této otázce může učinit úsudek sám (§ 52 odst. 2 s. ř. s.).
15. Mezi účastníky řízení není sporu o to, že žalobkyně byla v prodlení s úhradou vyúčtování dálkového přístupu za období od 7. 5. 2021 do 11. 1. 2022 na částku 2 760 Kč, splatnou 27. 1. 2022. Stejně tak je nesporné, že žalobkyně tuto částku uhradila 22. 4. 2022, dne 3. 5. 2022 pak zaplatila úrok z prodlení 76 Kč.
16. Součástí žádosti o založení zákaznického účtu pro dálkový přístup k údajům katastru nemovitostí č. 25426, podané žalobkyní 28. 4. 2008, jejímž přijetím ze strany žalovaného 9. 5. 2008 vznikl mezi účastníky řízení smluvní vztah, jenž má v otázkách týkajících se úhrady za poskytnuté služby soukromoprávní povahu (řídí se zákonem č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník), je mimo jiné ujednání o tom, že při prodlení s úhradou vyúčtování za poskytnuté údaje vyúčtuje žalovaný žalobkyni za každý den prodlení úrok ve výši 0,1 % z dlužné částky. Takto vypočtený smluvní úrok z prodlení u částky 2 760 Kč za období od 27. 1. 2022 do 22. 4. 2022 činí 234 Kč.

17. Žalobkyně v žalobě podotkla, že zaplatila žalovanému zákonný úrok z prodlení ve výši 11,75 % z dlužné částky, tedy 76 Kč, a soudu je zjevné, že tím svůj dluh považuje za splacený. Nijak však nevysvětlila, proč by se měl namísto smluvního úroku z prodlení aplikovat zákonný úrok z prodlení, ba dokonce není z jejího podání vůbec zřejmé, jestli si je citovaného smluvního ujednání vědoma. Soud proto jen stručně konstatuje, že právní úprava – ani ta veřejnoprávní, ani soukromoprávní – nebránila stranám sjednat si smluvní úrok z prodlení a že sjednaná výše úroku nevzbuzuje v nynější věci pochybnost o svém souladu s dobrými mravy (za nemravnou se považuje zpravidla taková výše úroků, která podstatně přesahuje úrokovou míru v době jejich sjednání obvyklou; srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1490/2019 z 22. 9. 2020 a další rozhodnutí v něm citovaná). Je tomu tak zejména s ohledem na obecně neproblematickou výši úroku 0,1 % dlužné částky denně (tedy 36,5 % ročně), nízkou částku, z níž se úrok počítá, a krátkou dobu, v níž bylo lze její úhradu očekávat. Soud proto shledal, že žalobkyně své povinnosti v oblasti úhrad za poskytnuté údaje porušila, a jelikož mezi účastníky řízení není sporu o to, že zbytek úroku z prodlení dosud neuhradila, toto porušení nadále trvá.
18. Dále se soud musí zabývat tím, jestli tato skutečnost postačuje k tomu, aby žalovaný nadále bránil žalobkyni technickými prostředky v užívání jejího zákaznického účtu.
19. Ust. § 12 odst. 1 katastrální vyhlášky obsahuje v dispozici normy nedokonavý slovesný vid: „přetěžuje“, „využívá“, „zneužívá“, „neplní“. Zatímco vid dokonavý je „překonat“, „dokončit“, „dokonáno“, „dokončeno“ (např. donést, přijít, zavolat, sníst, vypadnout, vyskočit, splnit), nedokonavý vid označuje zpravidla děj probíhající nebo trvající: něco je nějakou dobu konáno, nikoli však již dokonáno (např. nést, nosit, jít, chodit, volat, jíst, padat, skákat, plnit) [srov. rozsudek NSS č. j. 9 Azs 84/2014-37 z 3. 4. 2012]. Čistě z hlediska gramatického tedy zvolená formulace nasvědčuje tomu, že uživatel by se měl popsaného jednání dopouštět po delší dobu nebo opakovaně. Je však třeba mít na paměti, že gramatický výklad je pouze jedním ze způsobů výkladu právních předpisů. Ústavní soud tak zdůraznil v nálezu sp. zn. III. ÚS 1889/20 z 10. 11. 2020, jenž se týkal dokonce rozhodnutí v oblasti správního trestání, že „*argumentaci stěžovatele, založenou výhradně na důsledném lpění na nedokonavosti předmětného slovesného vidu (což jej vede k závěru, že nebyla-li prokázána opakovanost a soustavnost jeho činnosti, nemohl se ani dopustit daného přestupku), pokládá zdejší soud za přepjatě formalistickou a výhradně postavenou na jedné z možností gramatického způsobu výkladu, která nicméně v konfrontaci s ostatními způsoby výkladu (zejm. logický, teleologický, nebo systematický) nemůže obstát.*“
20. Soud se nedomnívá, že bylo normotvůrcovým úmyslem při formulaci § 12 odst. 1 vyhlášky umožnit žalovanému zablokovat dálkový přístup například pouze tomu uživateli, který jej zneužívá nebo přetěžuje opakovaně či dlouhodobě, bez ohledu na závažnost takového jednání. S ohledem na účel ustanovení, jímž je ochrana katastru a jeho bezproblémového chodu, by soud považoval takový výklad za nepřiléhavý. Užití nedokonavého vidu slovesa „plnit“ tak podle názoru soudu neznamená, že uživatel musí porušit povinnosti v oblasti úhrad za poskytované údaje opakovaně nebo dlouhodobě. Pro zohlednění případných specifických okolností má žalovaný prostor vytvořený tím, že vyhláška jej k zablokování uživatelského účtu „opravňuje“, avšak neukládá mu učinit tak bez dalšího v případě každého jednání naplňujícího dispozici normy.
21. Toto rozhodování se děje ve sféře správního uvážení. O něm lze hovořit „*všude tam, kde zákon poskytuje správnímu orgánu ve stanovených hranicích určitý volný prostor k rozhodnutí. Tento prostor, v němž s existencí určitého skutkového stavu není jednoznačně spojen jediný právní*

následek a zákonodárce dává správnímu orgánu možnost zvolit po zvážení daných okolností jedno z více řešení předvídaných právní normou, bývá typicky vymezen formulací „správní orgán může“, „lze“ apod.“ (usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 8 As 37/2011-154 z 22. 4. 2014, bod 14). Podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zruší správní soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo je zneužil. Jedná se o obecný princip vztahu správní justice a veřejné správy, jež musejí správní soud respektovat i v jiných řízeních než o žalobě proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. rozsudek NSS č. j. 10 Afs 122/2017-50 z 9. 11. 2017).

22. K samotnému přezkumu správního uvážení správní soudy dlouhodobě judikují, že na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí k žalobní námitce věcně zabývat, podléhá oblast správní diskrece soudní kontrole pouze omezeně. Podrobit správní uvážení soudnímu přezkoumání lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení nebo uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil namísto správního uvážení soudcovské uvážení a sám rozhodl, které z možných řešení je nejspравnějši (resp. zda je vhodné zákonem předvídaný postup použít). Součástí přezkoumání je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. (Srov. rozsudky NSS č. j. 4 As 304/2020-31 z 11. 3. 2021, č. j. 1 As 63/2019-33 ze 7. 11. 2019 nebo č. j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS z 3. 4. 2012, nebo z odborné literatury Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, body 10-17 komentáře k § 78.)
23. Katastrální vyhláška byla vydána na základě zmocnění obsaženého v § 66 odst. 1 písm. j) katastrálního zákona, podle něž žalovaný vyhláškou stanoví podmínky pro poskytování a šíření údajů z katastru a formu poskytovaných údajů tak, aby sloužily k plnění účelů stanovených v jeho § 1 odst. 2, a úplaty za ně tak, aby celkový příjem z jejich poskytování nepřesahoval náklady na shromažďování údajů katastru, jejich vytváření, reprodukci a šíření. Žádné ustanovení katastrálního zákona přitom žalovanému nezapovídá upravit vyhláškou rovněž možnost zabránit v dálkovém přístupu tomu, kdo porušuje podmínky jeho užívání. Smyslem úhrady za údaje získané dálkovým přístupem je, shodně jako u úhrady za poskytnutí informací ve smyslu § 17 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, právě pokrytí nákladů na shromažďování údajů katastru, jejich vytváření, reprodukci a šíření. To vyplývá jak z citovaného zmocňovacího ustanovení, tak z rozsudků citovaných NSS v jeho zrušujícím rozsudku (např. usnesení kompetenčního senátu č. j. Konf 115/2009-34 z 15. 9. 2010).
24. V projednávané věci žalovaný nezablokoval žalobkynin účet ihned poté, co se dostala do prodlení s úhradou vyúčtování za předchozí období, ale vyčkal ještě další týden, a až poté tak učinil. Následně odmítl žalobkynin účet znova zpřístupnit až do doby, kdy zaplatí celou dlužnou částku včetně smluvního úroku z prodlení. Žalobkyně spatřuje nezákonný zásah žalovaného v tom, že jí dálkový přístup neobnovil poté, co zaplatila dlužnou jistinu (tomu nasvědčuje žalobní petit), resp. také část úroku z prodlení (tomu nasvědčuje vlastní text žaloby).
25. Soud má za to, že žalovaný z mezí správního uvážení nevybočil. Jak soud již uvedl, úhrady za poskytnuté údaje představují způsob, jak může žalovaný pokrýt náklady vzniklé touto činností a jak v ní nadále pokračovat. Úrok z prodlení pak představuje oprávněnou kompenzaci toho, že žalovaný nemohl po určitou dobu nakládat s prostředky, jež mu po právu náležely. Žalovaný také výstižně podotkl, že pokud by možnost zablokovat zákaznický účet neměl, reálně by hrozilo, že uživatel bude dál čerpat údaje, a to bez ohledu

na jeho rostoucí dluh vůči státu, a takové chování by se poté mohlo snáze normalizovat. Soud opět připomíná, že žalobkyně se žalobou neohrazuje proti tomu, že jí byl uživatelský účet zablokován, ale proti tomu, že přístup jí nebyl obnoven po zaplacení uvedené částky. Podle názoru soudu však nelze klást na žalovaného požadavek, aby v jednotlivých případech zjišťoval a následně posuzoval majetkové poměry uživatele (nakolik je pro něj zaplacení celého luhu aktuálně citelné), případně důležitost zachování přístupu například pro jeho podnikání. K takovému postupu nemá žalovaný k dispozici žádné podklady a výrazně by jej zatížilo. Katastrální zákon ani katastrální vyhláška mu navíc neposkytují pro podobné úvahy žádná vodítka, což rovněž nasvědčuje tomu, že úmysl normotvůrce byl odlišný. Ačkoli se může neobnovení uživatelského účtu pro přetrvávající dluh třeba v řádu stokorun jevit na první pohled jako poměrně tvrdé, je třeba ho vnímat v kontextu dalších okolností. Kromě již řečeného soud poukazuje také na to, že žalobkyni zůstaly zachovány ostatní formy přístupu k údajům katastru (zejména dle § 55 odst. 2 katastrálního zákona), takže její veřejné subjektivní právo na tento typ informací nebylo zcela popřeno, ale pouze omezeno. Navíc může žalobkyně velmi snadno dosáhnout obnovení svého přístupu, a to úhradou dlužné částky. O výši dlužných úroků z prodlení přitom nemůže být mezi účastníky sporu, jelikož vzorec jejich výpočtu je jednoduchý a upraven přímo v žádosti (ostatně ani žalobkyně ji nijak nezpochybňuje).

26. Žalobkyně si musela být své povinnosti vědoma, ale rozhodla se ji nesplnit a dlužný úrok nezaplatila ani poté, co jí žalovaný zaslal několik upomínek (datovaných 4. 2. 2022, 11. 3. 2022 a 14. 3. 2022). Na žalobkynině straně tak zjevně nejde o žádné nedopatření nebo nevědomost, ale o vědomé rozhodnutí své povinnosti neplnit. Jestliže žalovaný za těchto okolností odmítl její zákaznický účet obnovit až do zaplacení celého dluhu, nepovažuje soud takový postup za nelogický nebo svévolný, ale ani za nepřiměřený. Zároveň je třeba opět připomenout, že soud není oprávněn při přezkumu správního uvážení hledat to nejvhodnější řešení, ale posoudit pouze to, zda správní orgán z mezí správního uvážení nevybočil nebo je nezneužil.
27. Pro úplnost soud podotýká, že žalobkyni zůstala zachována také možnost jednorázového poskytnutí údajů za přímou online platbu ve smyslu § 11 odst. 5 katastrální vyhlášky. Toto ustanovení totiž výslovně uvádí, že na tento způsob poskytování údajů katastru se nevztahují odstavce 2 až 4, které upravují uživatelský účet, jenž byl žalobkyni zablokován. Ani z žádného žalobkynina podání, ať už v řízení před městským soudem nebo před NSS, nevyplývá, že by žalobkyně tuto možnost nemohla v současnosti využívat. Tato okolnost nicméně není pro posouzení věci rozhodující; postup žalovaného by v testu zákonnosti obstál nezávisle na ní.
28. V této souvislosti nelze přehlédnout, že žalobkyně v průběhu soudního řízení neuvedla ani jedinou okolnost, kterou měl žalovaný v rámci svého správního uvážení opomenout a na jejímž základě by soud mohl označit jeho postup v tomto konkrétním případě za nepřiměřeně tvrdý. Soud tak nemá žádné informace ani o tom, nakolik citelné dotčení žalobkyniny právní sféry nemožnost získávání údajů katastru tímto konkrétním způsobem představuje. Také v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem přitom platí, že je na žalobci, aby tvrdil a prokázal skutkové okolnosti rozhodné pro závěr, že správní orgán zasáhl do jeho práv nezákonně.

IV. Závěr a náklady řízení.

29. Žalobkyně se dostala do prodlení s úhradou pololetního vyúčtování za údaje katastru poskytované jí dálkovým přístupem, a žalovaný jí v dalším dálkovém přístupu k údajům zabránil technickými prostředky a neobnovil jej, dokud žalobkyně neuhradí celou dlužnou částku včetně smluvního úroku z prodlení. K tomu nedošlo až do dne rozhodnutí soudu. Postup žalovaného měl oporu v katastrálním zákoně a v katastrální vyhlášce, a soud jej mohl přezkoumat pouze z hlediska toho, zda žalovaný nevybočil z mezí správního uvážení nebo je nezneužil. Žádné takové okolnosti však na podkladě správního spisu a podání účastníků řízení nezjistil, a proto vyhodnotil zásah žalovaného do žalobkynina veřejného subjektivního práva na informace jako zákonný. S ohledem na to soud zamítl žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. listopadu 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu